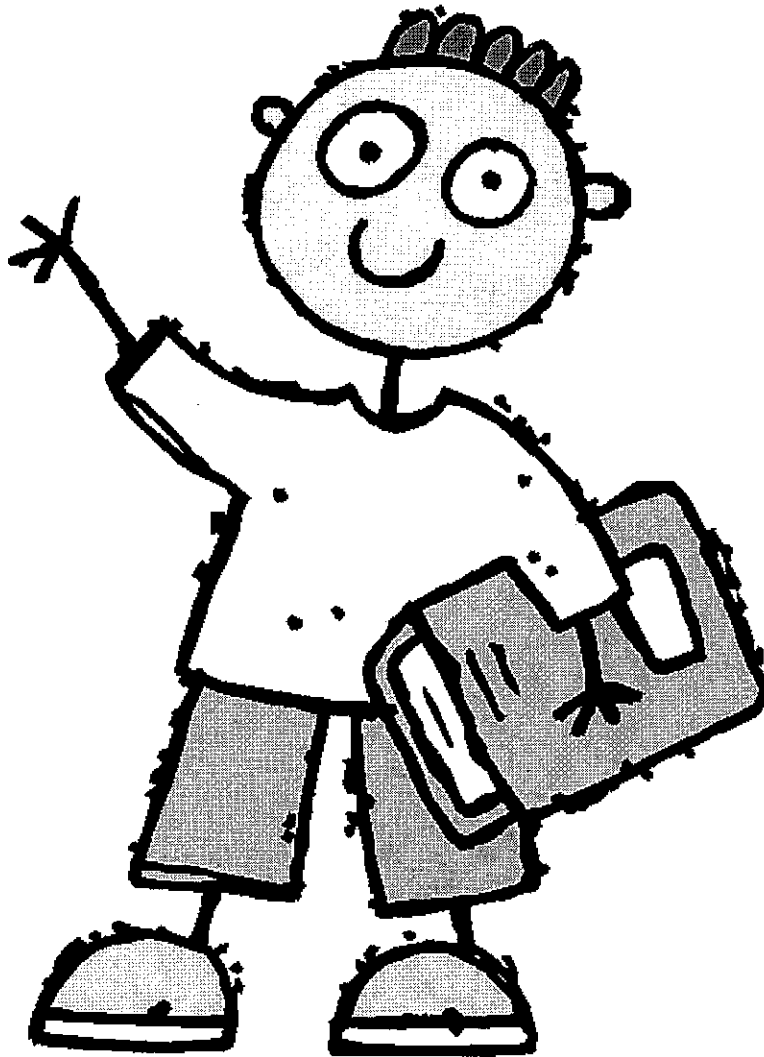

לוח וגיר

קיבוץ גבים

7 בספטמבר, 2012
כ"ב אלול, תשע"ב

שבת שלום

משולחנו של מנהל הקהילה

כמה דברים מהשוטף, נושאים על הפרק, ושאלות מהחצר:

עצומה

לפני כמה ימים נמסרה לי עצומה חתומה ע"י 38 חברים; להלן תוכנה:
"לאור המהלכים המתבצעים בקיבוץ גבים בנושא הובלת תהליך שינוי, כולל שווי משרות, ובהמשך לשיחה שהתנהלה בנושא במועדון בתאריך 13.08.12 (בהשתתפות שני מתמחרים מבחוץ),
אנחנו החתומים מטה מבקשים לכנס אסיפת קיבוץ שתדון בסמכויות צוות שינוי להוליך מהלכים שאינם מקובלים על חלק לא קטן מציבור החברים בגבים.
אנחנו תובעים ממנהל הקהילה לעכב כל מהלך עד לכינוס אסיפה בנושא, כולל תמחור משרות".

לאחר קבלת העצומה, נפגשתי עם ארבעה חברים יוזמי העצומה שביקשו להבהיר עמדותיהם ולשמוע התייחסותי. מאחר שמדובר בבקשה מסודרת ותקינה של חברי האגודה, הודעתי שעם קבלת העצומה ניתנה הוראה לעכב את בדיקות התמחור עד לקיום אסיפה כמבוקש. הנושא יועבר לעדכון הנהלת הקהילה והאסיפה תתקיים מיד לאחר החגים.

המאמרים השבועיים

בשבועות האחרונים מתפרסמים מאמריו של חרל"פ ב"לוח וגיר". בין המגיבים ברחוב הציבורי, יש השואלים מדוע מתמהמה הטיפול בבקשתו לקבל דירת קבע. ובכן אין כאן התמהמהות, הנושא מורכב עד מאוד, מעסיק לא מעט בעלי תפקידים, ומפאת כבוד הרגשות רק אציין שהבעיה איננה בהכרח בחנייה (שהיא נושא בהחלט פתיר). מורכב כאמור אבל ממשיכים במאמצים לחפש פתרון. קצב השלמת היעדים תלוי במידת הווייתורים ההדדיים ורצון טוב של כל הצדדים.

אנחנו מתקרבים לחודש תשרי. כדברי הרמב"ם יום כיפור הוא זמן תשובה לכול והוא קץ מחילה וסליחה לישראל. אולי ננסה?

שבת שלום!

אבי קדוש

לציבור שלום,

המעוניינים להזמין עופות וחלקי עופות טריים לחג מתבקשים להודיע לעובדי הקניונית עד יום ג' 11/09/2012.

בתודה
יורם

תודות מצוות הפעוטון ...

תודה לגדי צחר שגם השנה כמדי שנה מגיע לעזרתנו עם ציוד הגברה.

ליהל וסופה היקרים על עבודתכם בשינוי פני הפעוטון. כל הכבוד !

ליובל, אשר ובנן (אוהד צ.), תודה על העזרה הגדולה בשינוע ועוד ועוד ...

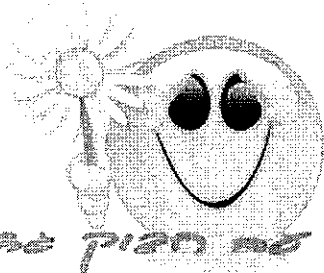
לעדנה גלעד, תודה על עבודת התפירה וחידוש פני הספרייה הישנה בפעוטון.

תודה רבה מכל האב

לשרון, על ציורי הקיר היפים.

ליניב וליאת על העזרה התמידית

ואתם מוזמנים לבוא לראות ולהתרשם.

עם חשוק גפן

ממני קלרי וצוות הפעוטון

הודעה מהמזכירות הטכנית

השבוע חולקו לתאי הדואר ספרי טלפונים מעודכנים לשנת 2012-2013, באם נפלה טעות באחד מהפרטים הרשומים, אנא עדכנו אותי ואני ידאג לתקנם במהדורות הבאות שיצאו.

תודה על שיתוף הפעולה,

שבת שלום
ליאת

קצרות...

אז מה יהיה? עוד מעט מתחילים החגים. הרבה ימי חופש, אולי קצת יתקרר נקווה.

ועדת תרבות מארגנת כמעט בכל שבוע אירוע תרבות, ממליצה לכם לעקוב אחר הפרסומים, נראה לי מעניין.

כבר לפני כמה זמן היה בעיתון שרפת גבים הגיעה השנה בתנובת החלב למקום השני בארץ, אחרי סעד. אולי לאודי, מסעד, יש יד בכך?!

בילוי נעים לשחר סרי שיצא לטיול הגדול בהודו.

גם אושרת נוסעת לשם אוטוטו למלכת המדבר. בהצלחה!

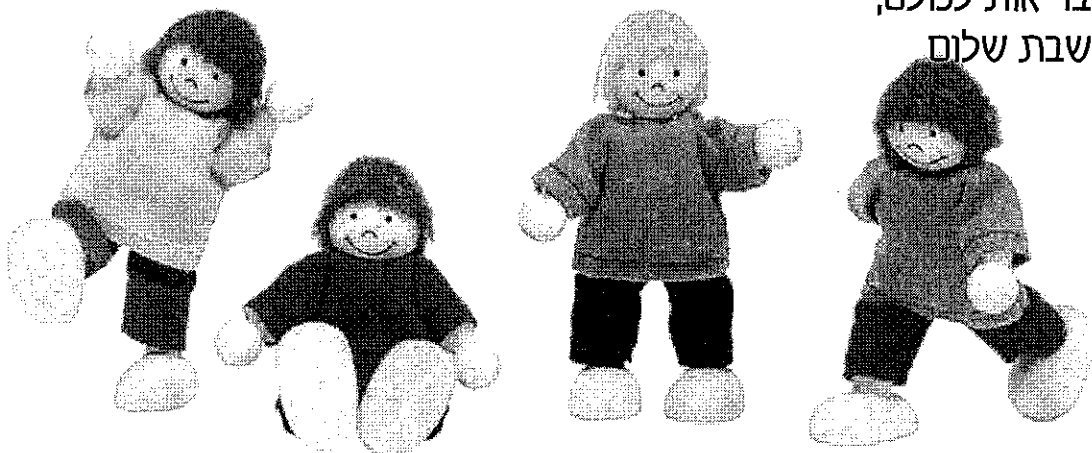
מזל טוב למשפחת רוזן עם הגיע עומר למצוות סיפרו לי שהיה אירוע יפה מאוד.

מזל טוב לאבי קדוש על נישואי ביתו קרין בשבוע שעבר בניר-עם גם על זה סיפרו לי שהיה יפה ושמח.

ברוכים הבאים לזץ ודורית שחזרו למולדת בהצלחה בקרוב בגבים.

בריאות לכולם,
שבת שלום

גילה

"במקום ראיון" - צלילה, חברת גבים מאז סוף שנת 1957

בהיותי מאושפזת לאחרונה, כנראה הלומת חומרים מרדימים ומשכחי כאבים הצליחו הדים רחוקים, זרים לי עד כה. לחדור לראשי וצלילים בלתי נעימים ואף צורמים נקלטו היטב באזני.

נכון אנחנו בעיצומו של וכוח מתחדד על אורחות חיינו כאן בגבים שלנו. עם הידיעה הרציונלית הזו ועם הכאב העז שחצב בגופי נכנסתי לניתוח. מה לעשות זו גזירה מהשמיים.

אך כשהתעוררתי, אך כשהתעוררתי.....מצאתי עצמי נאלצת להתחיל ולהתמודד עם הכאבים החדשים שנוצרו הן הפיזיים והן הנפשיים. שכן לא פחות ולא יותר אותם צלילים שחדרו לאוזני הלוואי והם מזויפים ולא נוצרו כלל. שכן מנגינתם המצטרפת היתה למי מותר או אסור להביע דעתו, עמדתו בענין הוויכוח השורר.

נכון, מי שניגש בצורה קרה ועניינית טהורה לענין תמחור המשרות המאיים על החברים כרגע, לכאורה, אם אינו כבר בגיל חובת העבודה אז לא יאה לו להביע את דעתו. בעיקר אם היא נגד.

אך צמד המילים:פנסיונרים אין זכות להתערב, אסור לה שתשמע במקומותינו. כל עוד אנחנו חברים בקיבוץ, איש מאתנו אינו רשאי להגיד לאיש מאתנו מה מותר לו ומה אסור לו להגיד. בוודאי ובוודאי בכל הקשור לתכנים הקשורים באורחות חיינו. וגם אם נעטוף את ענין תמחור המשרות באלף צלופנים, נרצה או לא נרצה, הנושא נתפס בעיני חלק מהציבור כשינוי אורחות חיים.

לעצם הענין, אינני בושה בעובדת היותי פנסיונרית מסתכלת בגאווה אחורה על דברים שעשיתי בחיי אם בעבודה ואם בתפקידים, אם בתוך חצר גבים או באזור. כמו כן גאה במעשי גם היום. כלם לכבודי וכבוד גבים ואינני רואה איש שזכאי למנוע ממני זכות דיבור או לספר לי שהוא עושה לי טובה שהוא מתגמל אותי היום בפנסיה ראויה ולכן די לי בכך.

בכותרת דברי ציינתי את שנת הצטרפותי במסגרת גרעין לפיד לקיבוץ גבים - סוף שנת 57.

ובכן ידידי, איש מהמנסים לפסול אף לא מתקרב במניין שנותיו עלי האדמה-למספר שנותיי כחברת גבים. (בכל אופן סיכוי קלוש שפנסיונרים יגידו זאת לגבי עצמם. וגם אז, זה פסול בעיני).ולא מניתי במניין הפנסיונרים את חברי גרעין מגשימים שהקדימו אותנו 5 שנות חברות בגבים ואת גרעין המייסדים שהקדימו אף אותם.

המשך- "במקום ראיון"

בנימה מרוקחת קמעה. שאולי יש בה סימנים קלילים של החלמה, ואולי זו האופטימיות שמפעמת בי לרב, בכל מקרה אני רוצה לנצל את ההזדמנות ולשתף אתכם בפן הטוב והיפה של חיינו.

ערב או שנים, טרום הניתוח, ישבנו בוועדת תרבות (אמנם לא בהרכב מלא) וניסינו לתכנן את הפעילות לתקופת חגי תשרי.

העלנו רעיונות... מחשבות.....חלקנו בינינו מטלות ויצאנו לדרכנו שמחים וטובי לב.

התחלתי לטפל במה שלקחתי על עצמי, והתחילו להגיע תגובות מחברי הועדה האחרים, אוירה כפית של עשייה נעימה. והנה הופתעתי בעצמה ע"י הגוף שלי.

באותם ימים ממש טרח באינטנסיביות אדירה הצוות הוותיק והטוב סביב חגיגות חג 65 לגבים.

רק בשבת, כשמשפחתי הקריאה לי את המסרון: "לבעלי הכלבים, אנא קשרו וכ"ו.... הבנתי שכבר התעוררתי שאני בחיים ובעצם החמצתי את החגיגה שכה רציתי להיות שותפה לה.

הייתי מאד סקרנית לשמוע איך ומה היה. והיה יותר מאשר משמח לשמוע על ערב רב משתתפים, גם בין האורחים וגם על הבמה. ערב שמה, יפה.

בקיצור מחמם את הלב ומעלה צבע על הלחיים.

ראיתי בלוח וגיר את הרשימה הארוכה של כל מי שעשה מעשה. כל הכבוד. כן, כל הכבוד לצוות המארגן שהצליח לרתום כה רבים, לפעילות יפה חיה ונושמת עם אוירת שמחה ותפאורה משגעת ועוד כל מיני דברים טובים. גאולי פעם אראה בתמונות.

שוב ושוב חוזרת התמונה-אנשים רוצים להיות שותפים. אנשים רוצים להרגיש שייכים. מוכנים להשקיע מאמץ כדי לייצר משהו טוב.

יחד עם חברי בוועדת תרבות, ננסה לבנות תכנית הולמת לחגי תשרי וגם למועדים והחגים שיבואו בהמשך השנה החדשה הבאה עלינו לטובה. ואתם מוזמנים להפגין רצון טוב ולעמוס עליכם מטלות, כדי שלכולנו יהיו חיים עם משמעות וערך ולא לשכוח את קרוב הלבבות והחברות.

שלכם צלילה. זו הוותיקה מאז סוף 57

עת לעצור

תקופה סוערת עוברת על הקיבוץ. והתחושה שזרעי פורענות ושנאה טמונים באדמתנו. ואין מנוס מללחץ על הבלמים ולעצור את הנביטה לפני שתצוץ מעל פני האדמה ותחצה בינינו את המאחד.

אם יש מחלוקות ואי הסכמות המביאות בעקבותיהן סחף של התפרצויות גועשות שעלולות ליצור מפל מים מפריד שלעצרו יהיה קשה שמונותיים. חשוב **מאוד** לתת על כך את הדעת. באין ברירה, עדיף לדחות במספר חודשים את תהליך השינוי, לבחור את המזכיר הבא, ובתנאי שמשנתו אינה סדורה ולהיפרד יפה מאבי ולאחל לו בהצלחה. ובפברואר – לבדוק מחדש אם סלולה הדרך לשינוי שונה, שהיום הקובע של השיוך ייקבע לפני מהלכי השינוי.

לפני מספר ימים במשחק פטאנק (מומלץ לחברים לקחת חלק במשחק המאוד מעניין המתאים גם לגיל 96) ישראלית סלע העיר כלפני הערה רגילה, ובאיבוד שליטה רגעית מצדי עניתי לו בגסות רוח משפילה מעבר לכל פרופורציה.

מעל במה זאת אני מביע את מלוא התנצלותי הכנה ומקווה שיסלח לי. אבין ואכבדו גם אם התנצלותי לא תתקבל. ובהקשר לכך אוסיף, כי בנושא כבוד החבר והמקום אנו "כולל אותי" נמצאים בדרך למדרון.

סיפור פשוט ועגום

הסיפור מהספר "המתחדש ושברו" שיצא לאור מאפלה לפני כשלוש וחצי שנים. שני בני משק שנולדו באותו שנתון ובילו בגנון תחת הגנת הוותיקה רותליה, חברותם היתה ללא רבב, ולצבא התגייסו יחדיו ובאותה פלוגה. שמעון ליפשיץ ענד על כתפיו דרגת סגן אלוף ואבירם בראון הסתפק בדרגת קצין זוטר.

קבלתם לחברות היתה קצרה וחזרתם לרפת כדי לנהלה ברורה. חתונתם עם התאומות בנות משפחת אמסלם התקיימו בהבדל של שנה. מגוריהם לא היו צמודים, כי לאבירם היתה ירושה, שאפשרה לו ולבת זוגו, מיקה, לגור בשכונה החדשה: "מגדלי בבל". שמעון וליאורה הסתפקו בדירה נאותה רגילה.

כשנולד אבשלום למשפחת בראון, החליט אבירם לקנות מכונית עממית, על מנת לא לפרוץ מדי מסגרת שוויונית. חברותם של המשפחות רק התחזקה, והם בילו יחדיו כמשפחה אחת. אחרי כשנה וחצי הקיבוץ התחדש, ושלח את השיתופי לרעות בשדות זרים. אבירם, שבתוקף תפקידו כמרכז ענף הושלשה משכורתו, שאפשרה לו כעבור חצי שנה לקנות לאשתו מיקה מכונית יוקרה. ואילו *שמעון קנה לאשתו ליאורה זוג אופני הרים נוספים כי בתפקידו המקצועי משכורתו דלה יחסית. המצב האבסורדי גורם לפגיעה בשוויון, ומבינים שמבין פינות ביתם של שמעון וליאורה צצה לה הקנאה.

בקטנה: נושא חובס הכספי של החברים החליק לו מסדר היום ושקיפותו אטומה כלא היתה. באם חובס הוחזר בדממה, מדוע אין אזכור על כך? האם נדע על כך רק כשיחולק הבונוס? ואם לא יחולק הבונוס, יעלם החוב? אין ברירה, אלא לחלק בונוס, גם שלושת אלפים יספיקו, כדי שתצא לאור/לחושך אינפורמציה על מצב חובס.

● שמעון במילואיו הוא מכהן כמפקד חטיבה.

סיפור בשם פצע, דם וסופה שיצא למדפים בחודשיים האחרונים.

ישראל הוא איש שתוכו כברו, ממעט בדיבורים ומרבה במעשים. הוא נכנס לעבוד במקום הקשה מכולם, בענף ושמה בננות, ושם עבד שנים במסירות ואף יצר שיטת גידול מיוחדת שהניבה שפע תוצרת ושמה יצא למרחוק.

את אביגיל בת הקיבוץ הכיר בתורנות שמירת לילה ומאז דבקו זה בזו והפכו למשפחה למופת.

נולדו להם שלושה ילדים: הבת הבכורה, תמר (כמובן) הפכה לעורכת דין מצליחה בעיר הבירה. הבת השנייה התחתנה בבוא פרקה ועברה לקיבוצו של בעלה שבעמק הרחוק. בן הזקונים התחתן והלך אחר בחירת ליבו לקיבוצה בעמק הקרוב.

אביגיל היתה נדה בראשה ומלמלת בינה לבין עצמה: "למה הם לא נשארו אצלנו? הרי לנו יש ענף בננות מצליח כל כך, אפילו ארגנו טיול של הקיבוץ לכבוד הזכייה בתואר הענף הרווחי בארץ".

ישראל, מכורסתו ("מתוצרת הנגרייה שלנו") היה מפיסה ומרגיעה "כשיבוא היום והם יצטרכו נעזור לכולם".

עברו ימים רבים והגיל עשה את שלו: אצל הורי המשפחה קמלו הבננות בקרה או בחמסין. במפעלים בקיבוצי הבנים השתנה הגרף וזינק מעלה מעלה. מעתה היה הקיבוץ השיתופי שבעמק הרחוק מחלק כל שנה לחבריו עשרות אלפי שקלי - בונס והקיבוץ השיתופי שבעמק הקרוב העשיר את חשבונות חבריו בסכומים דומים.

אביגיל הייתה נדה בראשה "שיהיה להם לבריאות, לנו מספיקה הפנסייה".

יום אחד נתלה על לוח המודעות בכניסה לחדר האוכל (הסגור) מכתב ממנהל הקהילה. "חברים יקרים" נכתב שם, "מכיוון שאין באפשרותנו השנה נצמצם את הפנסייה".

אביגיל מיהרה לנחם את ישראל בעלה "אין דבר, אצלנו לא צריך לדאוג לילדים ואנו נסתדר, ראיתי מודעה שבעיר השכנה מחפשים עוזרות בית, מחר אגש לשם לחפש!", וישראל, מנמנם על כורסת הטלוויזיה, חולם איך הוא עומד על גבעה ובידיו שני דגלים - של המדינה ושל התנועה.